

פורים - אכתי עכדי דאחשורוש אן

ו. ר מב"ט הלכות מגילה וחנוכה פרק ב הלכה יח
בְּלִבְטוֹל לִימּוֹת הַמָּשִׁיחַ חַזְקָן מִמְגִילַת אַסְתָּר
הַשְׁגַת הַרְאָבֵד" כ"ל ספרי הנביאים והכתובים עתידיין
ליבטל". א"א דבר הדיווחות הווא זה, כי לא
יבטל ספר מכל הספרים שאון ספר שאין
בו למוד, אבל כך אמרו אפילו יבטלו שאר
ספרים מלקרות בהם מגילה לא תבטל
בטלן לעולם, ובע"פ שכל זכרון העזרות
יבטל שנאמר (ישעיהו ס"ה) "כִּי נִשְׁבָּחוּ
הַצְּרוּתָהּ הָרָאשׁוֹנוֹת וְכִי נִسְּתְּרוּ מְעִינֵי", ימי הפורים לא יבטלו שנאמר (אסתר
ט) "וַיָּמִי הַפּוֹרִים הָאֶלְהָה לֹא יַעֲבֹר מִתּוֹךְ הַיְהוּדִים וְזָכְרָם לֹא יִסּוּף מִזְרָעָם".

2. מסכת מגילה דף יג עמוד ב
"ויאמר המלך להמן חכוף נתן לך וזהם לעשות בו כתוב בענין", אמר רביABA:
משל דאחשורוש ומהן מה הדבר זומה? לשני בני אדם, לאחר היה לו תל בתוך
שדהו, ולאחר היה לו חץ בתוך שדהו, בעל חרץ אמר: מי יתן לי חל זה בדים!
בעל התל אמר: מי יתן לי חרץ זה בדים! לימים נודונו זה אצל זה, אמר לו בעל
חרץ לבעל התל: מכור לי חילך! - אמר לו: טול אותה בחنم, והלוא!

3. מסכת מגילה דף יט עמוד א
משנה... ומהיכן קורא אדם את המגילה ויוצא
ביה ידי חותמו? רבי מאיר אומר: כולה, רבי
יהודא אומר: מ"אиш יהודי". רבי יוסי אומר:
מי אחר הדברים האלה".
מהיכן קורא אדם את המגילה וכוכו, תניא, רבי
שמעון בר יוחאי אומר: מ"בלילה החואה". אמר
רבי יוחנן: וכוכו מקרה אחד ורשוי: "וותכתב
אסטר המלכה... ומרדכי היהודאי את כל תקף".
מן אמר כולה - תוקפו של אחשורוש, ומאן
אמר מאיש יהודי - תוקפו של מרדכי, ומאן
אמר מאחר הדברים האלה - תוקפו של המן,
ומאן אמר מבלילה החואה - תוקפו של נס.

4. מסכת מגילה דף יד ע"א
תנו רבנן: ארבעים ושמונה
נביאים ושבע נביאות
נתנבאו להם לישראל, ולא
פחתו ולא הותירו על מה
שכתבו בתורה, חוץ ממקרה
מגילה. מי דרשו? אמר רבי
חייב בר אבון אמר רבי
ירושע בן קרחה: ומה
מעבדות לחירות אמרינו
שרה - מミיתה לחייט לא
כל שכן? - אי הכי היל נמי
ニמא! - לפ' שאין אומרים
היל על נס שבוחוצה הארץ -

יציאת מצרים דנס שבוחוצה הארץ, היכי אמרין שידיה? - כדתニア: עד שלא נכנסו ישראל לארץ
הוכשרו כל הארץ לומר שירה. משוכנסו ישראל לארץ לא הוכשרו כל הארץ לומר שירה. רב
נחמן אמר: קרייתא זו הלילא, רבא אמר: בשלמא התם +תמלחים קי"ג+ הילו עבדי ה' - ולא עבדי
פרעה, אלא הכא - הילו עבדי ה' ולא עבדי אחשורוש? אכתי עבדי אחשורוש אן. - בין לרבעא בין
לרב נחמן קשייא: והוא תניא, משוכנסו לארץ לא הוכשרו כל הארץ לומר שירה, בין שגלו - חזרו
להכשין הדשן.

5. מגילה דף יא עמוד א
"הוא אחשורוש" - הוא בראשו מתחילה ועד סופו. +במדבר ל'ו+ הוא עשו - הוא בראשו מתחילה ועד סופו,
+במדבר כ"ז+ הוא דtan ואבירם - han בראשן מתחילה ועד סופן. +דברי הימים ב' כ"ח+ הוא המלך אן - הוא
ברשע מתחילה ועד סופו. +דברי הימים א' א' + אברם הוא אברם - הוא בזקן מתחילה ועד סופו, +שמות
ו' + הוא אהרן ומשה - han בצדkan מתחילה ועד סופן.

ד. מסכת מגילה דף ז עמוד א

אמר ר' רב שמואל בר יהוזה: שלחה להם אסטר לחכמים: קבעו לזרות שלחו לה: קינה את מעורות עלינו בגין האומות. שלחה להם: ככר כתובה אי על דברי הימים למלכי מז' ופרס. ר' רב חייניא ורבי יוחנן ורב חכבא נתנו. בכוליה סדר טוער כל כי Hai זוגא חולפי רבי יוחנן ומעיל רבי יונתן: שלחה להם אסטר לחכמים: כתובות כתובות. שלחו לה: +משל כי+ הלא כתבתי לך שלשים, שלישים ולא רביעים.

עד שפכו לו מקרה כתוב כתורה

+שםות י"ג כתב זאת זכרון בספר, כתב זאת - מה שכתוב כאן ובמשנה תורה, זכרון - מה שכתוב בנכאים, בספר - מה שכתוב ב מגילה. כתנאי: כתב זאת - מה שכתוב כאן, זכרון - מה שכתוב במשנה תורה, בספר - מה שכתוב בנכאים, זכרוי רבי יהושע. רבי אלעזר המודע אומר: כתב זאת - מה שכתוב כאן ובמשנה תורה, זכרון - מה שכתוב בנכאים, בספר - מה שכתוב ב מגילה.

6. תלמוד בבלי מסכת מגילה דף ט עמוד א

ותאמר אסתור איש צד ואזיב המן הרע זה אמר רבי אלעזר: מלמד שהיתה מחווה כלפי אחשוווש, ובא מלאך וסטור ידה כלפי המן. ויחמך קם בחמתו וגוי' והמלך שב מגנות הביתן, מקיש שיבת לקימה, מה קימה בחימה - אף שיבת בחימה, דازל ואשכח למלacci השורת דמידמו ליה. בגבורי וכא עקריא לאילני דבוסחני, ואמר להו: מא' עובדייך? אמרו להו: דפקדין המן. אתה לביתיה - והמן נפל על המטה, נפל? נפל מביעי ליה! אמר רבי אלעזר: מלמד שבא מלאך והפילו עליו. אמר: וי' מביתא וי' מברא. ויאמר המלך גם לכבות את המלכה עמי בבית.

8. תלמוד בבלי מסכת מגילה דף ט עמוד א

לך כנוס אל כל היהודים וגוי, עד אשר לא כדת, אמר רבי אבא: שלא כדת היה, שבכל יום ויום עד עכשו - באונס, ועכשיין - ברצון. וכאשר אבדתי אבדתי - כשם שאבדתי מבית אבא כך אובד ממקן.

ט. ויקרא כתה (ויקרא)
פרק יט

אָאֵ כְּמִי יְמֹצֵאת כְּכִי
סִינְעַן זְלִילַת הַמְּתֻכָּן
כְּתָה fe סָמֵת הַתָּה
וְתָה knkn וְתָה
אֲקָמֵן

10. תלמוד בבלי מסכת מגילה דף ו עמוד ב

אמר רבי יוחנן: ושניהם מקרא אחד דרשו: בכל שנה ושנה. רבי אליעזר ברבי יוסי סבר: בכל שנה ושנה, מה כל שנה ושנה אדר הסמוך לשבעת - אף כאן אדר הסמוך לשבעת, ורבנן שמעון בן גמליאל סבר: בכל שנה ושנה, מה כל שנה ושנה אדר הסמוך לניסן - אף כאן אדר הסמוך לניסן. בשלמא רבי אליעזר ברבי יוסי - מסתבר טעונה, דין מעבירין על המצות, אלא רבנן שמעון בן גמליאל Mai טעונה? - אמר רבי טבי: טעונה דרבי שמעון בן גמליאל Mai מסמן גואלה לנאותה עדיף.